

Warszawa, 5 września 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

F42613/02²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23341.

Kl. 72 d, 17/01.

Akciová společnost dříve Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Granat uderzeniowy lub rozpryskowy o tych samych własnościach balistycznych.

Zgłoszono 9 kwietnia 1935 r.

Udzielono 8 czerwca 1936 r.

Pierwszeństwo: 18 kwietnia 1934 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest granat, który może służyć za granat uderzeniowy oraz za granat rozpryskowy o tych samych własnościach balistycznych. Wynalazek dotyczy głównie granatów z zapalnikiem głowicowym.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono postać wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 i 2 przedstawiają pociski w przekrojach podłużnych, fig. 3 i 4 przekroje zapalników.

Według wynalazku zamierzony cel osiąga się dzięki zastosowaniu zwykłej spłonki pobudzającej 1 w obydwóch granatach, przedstawionych na fig. 1 i 2, oraz

identycznych skorup 2 i 3 pocisku, z tą tylko różnicą, że skorupa 2 granatu rozpryskowego według fig. 1 jest zakryta bezpośrednio zapalnikiem czasowym 4, do której jest przymocowana spłonka pobudzająca 1, podczas gdy skorupa 3 granatu uderzeniowego według fig. 2 jest zakryta mocną głowicą 5, w którą jest wkręcona spłonka pobudzająca 1 oraz gniazdo opóźniacza 6, zamknięte wkrętką 7. Głowica 5 jest zaopatrzona w kaptur 8, w którym znajduje się właściwy czuły zapalnik uderzeniowy 10. Ponieważ głowica 5 wraz z częściami przynależnymi pod względem zewnętrznego kształtu oraz wymiarów i

położenia środka ciężkości jest wykonana zupełnie identycznie z zapalnikiem czasowym 4, obydwa granaty według fig. 1 i 2 są zupełnie identyczne, to jest posiadają jednakowe własności balistyczne.

Osiąganie opóźnienia wybuchu pocisku może być przeprowadzone w dowolny sposób. Szczególnie dobre jest urządzenie według fig. 3 i 4. Właściwy zapalnik uderzeniowy 10 jest połączony w odpowiedni sposób z tuleją 11, która rozrządza albo bezpośrednim przenoszeniem wybuchu przez otwór 12 na spłonkę pobudzającą 13, albo też przenoszeniem wybuchu przez opóźniacz 15 i wzmacniacz 16 na tę samą spłonkę pobudzającą 13, przyczem kulka 17 wpada wskutek podniesienia tulei 11 nad otwór 12, a przez ponowne opuszczenie jej zamyka ten otwór.

Do nastawiania tulei 11 należy ją w odpowiedni sposób połączyć z właściwym znormalizowanym zapalnikiem 10. W przykładzie wykonania według fig. 3 tuleja 11 jest połączona z kadłubem zapalnika zapomocą gwintu 18. Takie połączenie jest prostsze, niż przedstawiono na fig. 4, lecz utrudnia wykonanie znormalizowanego zapalnika, który musi być w tym przypadku zaopatrzony w gwint 18. Z tego powodu należy uważać połączenie według fig. 4

za praktyczniejsze, w którym to przykładzie wykonania tuleja 11 jest osadzona na sprężynie 19, dzięki czemu przy nieznacznym wykręceniu zapalnika 10 tuleja 11 zostaje podniesiona do góry i umożliwia opadnięcie kulki 17 na otwór 12, wskutek czego po dokręceniu zapalnika 10 otwór 12 pozostaje zamknięty.

Jeżeli głowicę 5 wykonać dostatecznie wytrzymałą i zaopatrzyć zapalnik w odpowiedni opóźniacz, to granat według wynalazku może być również stosowany do ostrzeliwania odporniejszych celów.

Zastrzeżenie patentowe.

Granat uderzeniowy lub rozpryskowy o tych samych własnościach balistycznych, znamienny tem, że jego zapalnik uderzeniowy lub rozpryskowy jest zaopatrzony w identyczną spłonkę pobudzającą, przyczem ciężar tych zapalników jest wyrównany zapomocą odpowiednich głowic, wkręcanych w skorupę pocisku.

Akciová společnost
dříve Škodovy závody v Plzni.
Bohdan Pantoflíček.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

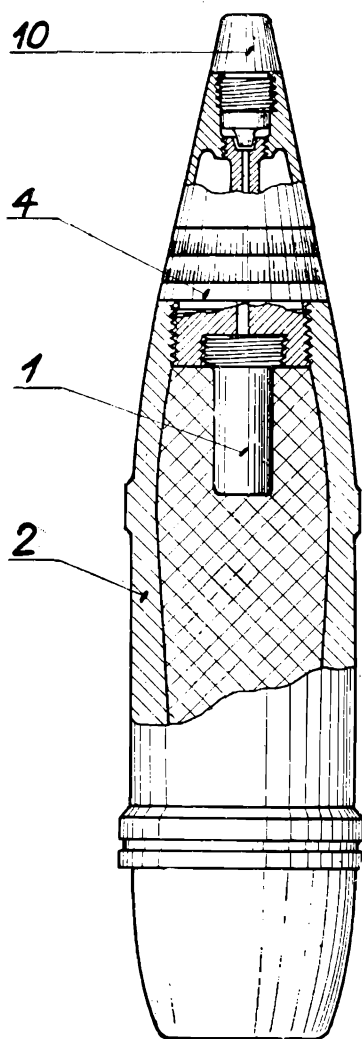

Fig. 2.

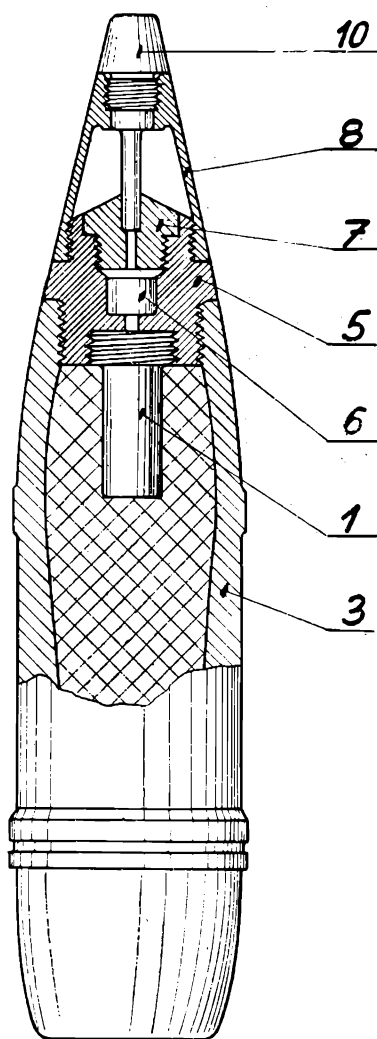

Fig. 3.

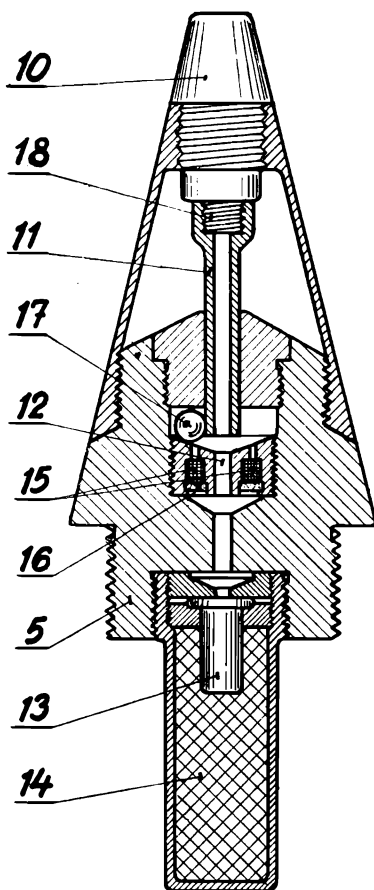

Fig. 4.

